

Positiv attityd

Antti Kinnunen som blir klar med sin underskötarutbildning under hösten 2011 har en positiv attityd. Att visa hänsyn till medmänniskor är en bra egenskap speciellt inom vård och omsorg. Tillvägagångssättet att möta en aggressiv kund inom akutmottagningen vid vårdcentralen, är temat för Anttis slutarbete inom utbildningen.

Bildtext: Skelett i undervisningen, inte i garderoben, demonstrerar Antti Kinnunen.

— Aggressivitet kan yppa sig på så många olika sätt och bero bl. a. på rädsla och osäkerhet. Allt grundar sig i dagens samhälle; lågkonjunktur, fattigdom, utslagning, problem, långa väntetider, låg bemanning osv. lämnar sina spår.

Antti valde temat eftersom det enligt honom inte är rätt att obekanta personer tar hand om gamlingar nattetid.

— Där borde finnas en välbekant och trygg person. Det är frågan om trygghetskänsla och ömsesidig påverkan.

En ny chans

Antti Kinnunen är jättetacksam för chansen att utbilda sig till ett nytt yrke.

— Jag vill tacka norska NAV för denna möjlighet. Med norska arbetsförmedlingens otroligt vänliga hjälp kom jag in på Utbildning Nord för att studera till underskötare i norsk kvot men enligt finskt studieprogram. Toppen alltså!

Antti är född i Finland, Saarijärvi 1979, flyttade från Leppävesi till Norge för att jobba inom fiskeindustrin 1999. När jobbet på fiskfabriken började kännas motigt blev Antti målare. Han stortrivs i Tromsø och är väl hemma i norsk arbetskultur och livet i övrigt.

— Kulturskillnader är enorma och ledarstilar annorlunda. Ledarstilen i Norge är mer människonära ja där kan man konsten att ge feedback. I alla fall har man kunnat det i de företag där jag har jobbat. Jag har haft möjlighet att påverka mitt jobb. Åtminstone än så länge har det varit arbetstagarens marknad i Norge.

Antti har klarat sig väl i Norge med sin finska arbetsmentalitet.

— Arbetet ska göras väl, färdigt och inom angiven tid. Det har varit min starka sida.

Antti har aldrig studerat svenska eller norska språket och just därför blev han så intresserad av möjligheten att studera till underskötare på sitt eget modersmål. Antti fick höra om en samnordisk utbildningsanordnare i Övertorneå av en bekant. Det var allt annat än lätt att hitta den på nätet, men personalen på arbetsförmedlingen (norska NAV) var väldigt hjälpsam och saker började rulla på med fart.

Så hittades Utbildning Nord och underskötarutbildningen där. Elever som utbildar sig inom norsk och svensk kvot har en 60 veckor lång utbildning men för finsk arbetsmarknad är utbildningen 80 veckor innehållande ett slutprov.

Antti ville delta just i den längre utbildningen för att kvalificera sig även för den finska arbetsmarknaden. Han studerar alltså i norsk kvot men i finsk grupp.

— Tack vare denna utbildning kommer jag att ha en brett arbetsfält. Det är viktigt för mig. Jag kan söka jobb inom daghem, vårdcentral, långvård, äldreomsorg eller mentalhälsovård.

Kändes som hemma att komma till Utbildning Nord

— Mottagandet var toppen, och känslan har bestått!

— Det har varit lätt att anpassa mig här, eftersom jag under hela mitt vuxenliv haft att göra med finländare, norrmän och svenskar. Språkblandningen känns hemtrevlig. Det är en av orsakerna att jag sökte mig just hit. Detta är ett internationellt ställe.

Sina arbetspraktikperioder har Antti velat avverka i Finland. Han har jobbat inom äldreomsorg, på daghem, rehabiliteringscenter, vårdcentral och lasarett och skall snart praktisera inom hemtjänsten. Ungefär hälften av utbildningstiden är praktik.

— Det känns otroligt bra att vara på Utbildning Nord, detta är ett fint system. Man får ett yrke som godkänns i flera länder och det bästa är att man slipper studielån. Trots att det bildas olika grupperingar så lär man sig en hel del om andra länder och kulturer. Det är viktigt med erfarenhetsutbyte.

— Själva underskötarutbildningen är en kompakt paket som ger goda färdigheter. Teori och praktik varvas i lagom propositioner. Arbetspraktik finns med tillräckligt för att man ska hinna tillgodogöra sig olika saker. Jag börjar redan likna en underskötare, skryter Antti trots att det finns cirka ett halvt år kvar till examen.

I nuvarande svenska gruppen är hälften av studerande män, i den finska gruppen finns en kille till utom Antti.

— Jag gillar att gå skola med tjejer! Inga problem. Jag har blivit väl mottagen även av praktikplatserna.

Mor till Antti har tjänstgjort som sjuksköterska i Tromsö innan hon flyttade till Oslo för att arbeta vidare där. Antti blev själv aktivt intresserad av branschen, sökte till utbildningen och kom alltså in. Efter examen kommer han att söka jobb i första hand i norra Norge men ingenting är bestämt än. Avgörande är en fast arbetsplats för Antti är inte intresserad av tillfälliga anställningar. Han är en man som kan ta vara på möjligheterna.

— Hemmet finns där jag är! Det krävs vilja för att lyckas, konstaterar Antti Kinnunen.

Text och Bild: Leena Pohjolainen

leena.pohjolainen@pp.inet.fi